a ¶ Satisfactum. q̃ nõ sufficit cautio ĩmo debet precedere satisfactio: sicut cũ qs excõicatus ē pro manifesta offensa. s̃. de ver. sig. ex pte. i. ⁊ c. seq. ul pro manifesta cõtumacia: vt. j̃. de sen. ex. venerabilibus. §. secus.

b ¶ Absolutaꝫ. tunc demum poterit ab ordinario absolui: ex quo papa sibi non reseruauit. de sen. excommu. nuper.

Θ Deponit dictum cuius rationē interserit ibi: cum talia. do. Contra hos: contra quos hic quidē arguebat ber. de priul. quanto: in glo. i. in fi. Jo.

c ¶ Subditis. licet solis subditis imperarent tamen clericis competebat actio de dolo ad suũ dãnũ ꝓsequēdũ: que ꝓpetit quotiens cũq; aliqd dolo fit: ⁊ alia actio deficit. ff. de dolo. l. i.

d ¶ Libertatis. isti licet quo ad verba non viderent infringere libertatē tamen infringebant quo ad mētes faciēdo fraudes de persona ad personas ꝛ quo vic: vt. xiiij. q. iij. pleriq; s̃. de priuile. ꝗto. ff. de leg. l. contra. j̃. de reg. iur. c. vlt. ⁊ ꝗ tales habebas pronisus. s̃ de sen. ex. grauem.

e ¶ Subiacē. in statutariis potestatibus consulibus ⁊ scriptoribus statutorū que sunt ꝗ libertates ecclesie: vic ut. s̃. de sen. ex. nouerint.

Statutum. Ponit declarationē ueteris iuris. primo dãs regulam. Secundo casus exceptum: ibi: nisi.

f ¶ Statutũ. s̃. eo. super spe.

f ¶ Plebanis. qõ intellige. ut dicitur.

g ¶ Leges. nõ enim debent velle videri secularium vel forensium disceptationũ periti: C. de epis. ⁊ cleri. repetita.

h ¶ Physicam. non ꝗz hoc facere sub specie languentium curandoꝝ fratrum. s̃. e. nõ magno.

i ¶ Clementis. quã nõ habemus ꝗ eius mētes b ĩ serit: ⁊ incipiebat hito cuꝝ fratribus mris ꝓsilio.

k ¶ Declaramus. no. approbatã opi. gos. q b dicebat ĩ sũma huius ti. in fi. ⁊ ꝓcor. pe. de sam. ⁊ abbas: ⁊ est rõ qꝛ ꝓstõ illa penalis erat: ⁊ ideo restrigenda. j̃. de reg. iur. in penis cum suis concor. non ob. s̃. de elec. dudum ii. vbi dicitur ꝗ idem iudicium ⁊c. quia illud habet locum in casu ipsius decre. s. quo ad pluralitatem. Item quo ad ordines: vides enim ꝗ archidiaconus non cogitur: nisi quo ad diaconatum: de elec. cum in cunctis: ergo nec habens curam animarum. sed hoc est falsum. ut. s̃. e. li. de elec. ꝗz canon. Reprobata est autem opi. Ber. Inno. ꝗz quosdaꝫ. libros. ⁊ Hostien. qui dicebant contrarium propter dictam decre. dudum. Item ex eo ꝗ quis habet curam sacerdos fieri debet: sed sacerdotes prohibentur per ipsam decre. honorij: ergo ⁊ curam habentes. Item ex eo ꝗ constitutio fauorabilis erat ⁊ sic amplianda. j̃. de reg. iur. odia. Item ex eo ꝗ ꝓdicare tenetur ⁊ sic debet esse sacerdos. xvi. q. i. adijcimus. sed presbyteri ex ordine non ex cura comprehenduntur constitutione honorij: ⁊ interdum de necessitate non habent fieri sacerdotes rectores parochialium ecclesiarum: ut. s̃. ō elec. statutus: vel pone ꝗ annus non est elapsus: vel pone secum dispensatum per decre. s̃. de elec. cum ex eo.

l ¶ Ratione. q. d. si haberent dispensatiue uel alio modo personatũ cum illis ecclesijs bene tenentur constitutione: vel si essent presbyteri tenentur: non ratione ecclesie sed ordinis: ut. s̃. diri.

m ¶ Capellas. Quid si vnicam habet capellam; si arguamus a verbis saltem due debent esse: ad hoc. infra de reg. iur. pluralis. cum suis concordã. ad hoc de deci. ad audientiam: tutius videtur cõtrariuꝫ tenere. ad hoc. ff. vi. bono. rapto. l. aut pretor. §. homines: insti. eo. titu. in principio. ad idem. s̃. eo. lib. de elec. c. penul. i. respon. s̃. de priuile. ut priuilegia: ibi aperiantur ecclesie. i. ecclesia. i. di. omnes leges cũ suis concor. ⁊. ij. q. i. in primis nec ob. arg. a verbis: qꝛ non dicit: hoc nisi fuerit plebania habens capellas: sed dicitur in plurali plebanie habentes capellas ⁊ pluralitatem capellarum ad pluralitatem plebaniarum referam: argu. predic. decre. ut priuilegia.

n ¶ Perpetui. s̃. de capel. mona. c. vno.

o ¶ Ab ipsis. s. plebanijs ul capellis ⁊ melius.

p ¶ Absq; causa rationabili. ō capel. mo. c. vno: vbi de b.

pelli faciat vt pceret: nec p se aliosue impediat quominus corã iudicibus ecclesiasticis delegatis seu ordinarijs querelãtes de causis q̃ vt p̃missum est ad cognitionē ptinent eorundem: possint libere iusticiam obtinerē: nec ad p̃dicta facienda det auxiliũ consiliuꝫ vel fauorē. ¶ Si quis vero ꝓtra p̃sumpserit: excõicationi seipso facto nouerit subiacere: a qua nisi tam iudici cuius cognitio fuerit impedita vel iurisditio vsurpata: quã parti que turbata in psecutione fuerit sui iuris: de iniuria dãnis expẽsis ⁊ interesse p̃ vus p eundē integre fuerit satisfactũ[a] nultatenus absoluatur[b]. ¶ Dez.

¶ Dũ tpales prohibentes subditis ne cũ personis ecclesiasticis ꝓtrahãt uel cõia obsequia exhibeant ipso facto excõmunicationem incurrunt hoc dicit. Do.

Θ Os qui tpale dñium obtinentes suis subditis[c] ne prelatis aut clericis seu personis ecclesiasticis qcq̃ vẽdant aut emãt aliqd ab eis dẽ: neqꝫ ipsis bladũ molãt: coquãt panẽ aut alia obsequia exhibere p̃sumãt aliqũ interdicũt. ¶ Cũ talia in derogationeꝫ libertatis[d] ecclesiastice p̃sumãtur: eo ipo excõicatiõis snie decernimus subiacere[e].

Rubrica De clerici vel monachi secularibus negocijs se inmisceant.

B Onifacius. viij.

¶ Capitn sup specula phibẽs audientiaꝫ legis vel physice non includit parochiales ecclesias hãtes ubi sunt plebanie habẽtes sub se capellas in qbus clerici perpetuo instituantur. hoc dicit. Do.

Statutum[f] felicis recordatõis honorij pape. iij predecessoris nostri: qõ decanis archidiaconis prepositis plebanis[f] cantoribus et alijs clericis hãtibus psonatus audire leges[g] uel physicã[h] interdicit: ad eos qui parochiales ecclesias obtinere noscuntur: pie memorie clementis[i] pape. iiij. predecessoris nostri vestigijs inherentes: declaramus p̃ntis ꝓstitutionis oraculo ratione[k] ecclesiaꝝ hmõi non extendi.

¶ Nisi eedẽ ecclie fuerint plebanie sub se capellas[m] hãtes in quibus instituãtur clerici ppetui[n] nequeuntes ab ipsis[o] absq; cã rationabili[p] amoueri. ¶ Dem.

¶ Excõicat[q] est ipo fcõ religiosus pfessus bituꝫ temerarie dimittens uel ad quecũq; studia accedẽs: non obtenta licentia plati ⁊ conuentus. Doctores scienter docentes vel in scholis retinẽtes ad legẽ uel physicã tales religiosos simpliciter excõicationem incurrunt. Do.

Θ Periculosa religiosis euagãdi materia subtrahatur: districtius inhibemus: ne decetero aliquis quamcunqꝫ[q] religionem tacite vel expresse[r] pfessus[s] in scholis uel alibi temere[t] habitũ religionis sue dimittat: nec accedat ad queuis studia lrarum: nisi a suo prelato cum cõsilio sui ꝓuentus[v] ul maioris partis eiusdẽ: sibi eundi ad studia licentia[x] primitus sit concessa. ¶ Si qs aũt horũ[y] temerarius violator extiterit: excõicationis incurrat sniam ipso facto[z]. ¶ Doctores quoq; si ue magistri qui religiosos habitu suo dimisso[a] legeꝫ vel physicam audiẽtes: scienter[b] docere: aut in scholis suis presumpserint retinere[c]: similiter eo ipo sint sententia innodati.

¶ Dem.

¶ Clericus i loco tpalis iurisditionis sue super delicto ibi cõmisso delegans ut veritate ingsita iusticiam

q ¶ Periculosa. Primo causa premissa ponit duplicem inhibitionem. Secundo penam ingressorum ibi: si quis. Tertio ibi: Doctores. illam declarat in doctoribꝰ locum habere. Do. Tracta fuit de extrauaganti grauis: ⁊ dolore non vacua.

q ¶ Quãcũq; dũ tñ approbatam. s̃. de vo. c. vno. eo. li.

r ¶ Vel expresse. s̃. eo. li. de regula. c. i. ⁊. iij. ⁊ in casu isto inter expressaꝫ pfessionē ⁊ tacitaꝫ nõ est dñia: sicuti alibi est. s̃. de elec. nullus. ⁊. c. idẽnitatib⁹.

s ¶ Professus. nã pfessus nõ potest redire ad seculum: quod dic: vt. s̃. de reg. iur. ꝓsulti.

t ¶ Temere. ex cã enim ꝗz habitũ trãsformare: si iusta sit putatur. s̃. ō vi. ⁊ ho. cle. clerici.

u ¶ Conuentus. alibi dat prelatus licentiã sine requisitione cõuentus. s̃. eo. li. de ele. si religiosus. ij. rñ. sed illud fauore ecclesiarum vacantuꝫ. ad idẽ. s̃. ō testa. c. vlt. ⁊ illud fauor vltimarũ voluntatũ: ⁊ qꝛ piuꝫ executionis testõrum onus.

x ¶ Licẽtia. ⁊ tũc pōt esse sine quibus in studio cõmode esse non posset ꝗ dic: ut nota. ij. q. vij. cũ pastoralis de accu. ex pte.

y ¶ Horum. s. ꝗ apostatãt dimittendo habitũ: vel qꝛ vadit ad studium sine licentia.

z ¶ Ipso facto spãle in religioso apostata: qꝛ alis apostata nõ est excõicatus ꝗz excõicãdus: ꝗz ꝗ no. Jo. ⁊ ber. xxiij. di. si quis ex clericis: de vi. ⁊ ho. cle. si qs ex clericis: de apo. c. iij.

a ¶ Dimisso. quid si non dimiserit habitum? videtur ꝗ tunc doctores non sint excommunicati: qꝛ hec pena non est amplianda. j̃. de reg. iur. in penis: dic contra: quia cõicant in crimine. ⁊ sic eadem ⁊ non minori excõicatione ligantur: de sen. excom. nuper. ⁊. c. si concubine: ⁊ in hoc poterit dici hoc potius venire ad declarationeꝫ iuris veteris q̃ nouum casum ponere.

? ¶ Scienter. vbi incederet in habitu: nõ haberet locũ ignorantia: sed vbi dimiserant habitum: probabiliter poterant ignorare.

x ¶ Retinere. no. officium doctoris scholarem de scholis expellere: ⁊ per id qõ dicitur retinere: dicas ꝗ licet doctor sciat monachum habentem domum iuxta scholas doctoris in domo propria audire excommunicatus non est: iam enim inhibere non posset quin stet in domo propria: ⁊ facit quod diri. j̃. de regu. iur. locupletari. Quid si monachus non vult exire scholas: videtur per hanc litteram ꝗ licite vi possit expelli: ad hoc de sen. ex. veniens: ⁊ hoc maxime si vera eẽt opinio ꝗ excõicatus nõ gauderet priuilegio canonis: quod non est verum sm Jo. Ber. ⁊ Hostien. qui de hoc no. xvij. q. iiij. si quis deinceps: de sen. excom. cõtigit. i. Quid si non potest expelli: exeat scholas doctor ad instar eius: quod dicimus cum excõmunicatus intrat ecclesiã: ut no. xi. q. iij. sicut apostoli: ⁊ per modernos. s̃. de sen. excom. nuper.

a ¶ Simili. quia communicant in crimine: vt diri: ⁊ quia conditor sibi non reseruauit absolutionem alijs indulsisse videtur. s̃. de senten. excommu. nuper. ⁊ facit quod no. s̃. e. super specula.

E Piscopus. Ponit dictum cuius cām reddens soluit obstaculum ibi: nā lȝ. Do. Emanauit ad declaratione̅ coꝝ que no. her. Inno. ⁊ moder. s. co. clericis: vbi videbatur glo. ⁊ hostien. sentire ꝙ generale̅ vicarium vel balliuum posset dare ad talia sed nō spālem. Sed ex verbis ipsoꝝ olim tenebāt ꝯrium. nā dicūt ꝙ si appellet in tali cā dȝ appellari ad ipsum ꝑlatuȝ: ⁊ ipse alij delegabit: ergo et ꝓm eos spāliter poterat delegare. Quid iuris ꝗ de prelatis tpale̅ iurisditione̅ hn̄tib⁹ hēs h: ⁊ quō eā cōmittere possint. Quid iuris de clericis iniuriam passis: ⁊ quō de ipsa cō queri possunt habes. j. de homi. pclatis.

a Hoc. maleficio: ergo ⁊ specialiter cōmittit: dicit host. s. e. clerici: ꝙ sibi placeret: ꝙ aut daretur clericis lrīa tales causas iudicādi p seipsos: aut talium causaꝝ ptās ipsis clericis tolleret: cū cōmissio sit ꝯ ius. ff. de offi. eius cui mā. est iu. l. i.

b Iusticia mediante. Quid si ꝯ iusticiā: dic idem: nam eṕs q mandauit iusticiaȝ fieri non est in culpa si iusticiarius deliquat ⁊ absit ꝙ ea que propter licituȝ ⁊ bonum ⁊c. xxiij. q. v. de occidendis. nō ob. j. de homi. is q mandat: quia ibi culpa precessit ⁊ casus qui culpam sequitur bene imputat̄: de hoc plene de homi. sicut dignum: hic nulla culpa precessit.

c Liceat. s. eo. clericis. ⁊ c. sē tentiam.

d Possunt. ergo pōt quis p aliū ꝙ n̄ p se: de hoc dixi. j. de reg. iur. pōt quis. io. an.

De spōsalibus. Sunt due partes. Prima tractat de sponsalibus puris. Primo in genere. Secundo in specie ibi quare. secūda tractat de cōditionib⁹ ibi: ille vero. Do. Emanauit ad declaratione̅ eorum que nota. xxvij. q. ij. si qs desponsauerit. ij. s. eo. ti. ad audientiam.

e Puris. cōditionalia non ī ducunt publice honestatis iusticiam: ut dr̄ in fi.

f Certis. ut si pmisit ducere bertā filiā ticij: incerta sunt qn̄ pmisit ducere vnā ex filiabus ticij: ad h. s. eo. c. ex lr̄is. ij.

g Consanguinitatis. s. infra gradū quartū. s. de consan. nō dȝ. ⁊ iste erat cas⁹. s. eo. ad audientiam.

h Affinitatis. in pmo genere ⁊ qrto gradu vel citeriori. s. de ꝯsan. ⁊ affi. non dȝ. ⁊ cū talis affinitas annullat mr̄imoniū qn̄ precessit: secus si secuta fuerit. de eo q cogno. ꝯsan. vx. sue discretione̅.

i Frigiditatis. s. de frigi. p totum.

k Religionis. pcedentis. quia tunc nulluȝ e̅ mr̄imoniuȝ uel spōsalia: si sequitur tūc dissoluit sponsalia: ut. s. de conuer. coniu. ex publico. ⁊ c. ij.

l Alia. sicut dicebat predictus canon. xxvij. q. ij. si quis despōsauerit: ⁊ multe alie cāe reperiūtur: puta votū solēne cognatio spūalis ⁊ legalis: ⁊ reliqua īpedimēta: vt dixi ī sūma. iiij. li.

m Cōsensus. puta ꝯta ab infante vel furioso. s. eo. dilectus ð despō. impu. litteras. ⁊ c. accessit.

n Dissoluēdū. bene ergo dicebāt hug. Io. ⁊ sui sequaces q dicebāt monachū sacerdote̅ frigidū ⁊ sil̄es psonas ꝯhendo cū aliqua. impedire oēs consanguineos cōtrahere cum eadem: vt no. in predi. c. si quis desponsauerit.

o Publice honestatis. s. e. sponsam: publice enim honestum est ex quo ꝯsanguineus meus ꝯsenserit in bertam: ꝙ ego illā habere non possum.

p Idem fecit. s. q: sponsalia ꝯrerit: sponsalia vero sunt futuraꝝ nuptiarū promissio. ff. e. ti. l. i. xxx. q. v. nostrates. vnde aduerte si cum pma ꝯrerit de futuro ⁊ postmodum cū scda ꝯsanguinea ī phibito gradu eo mō ꝯrit: ⁊ scdam cognouit nec pmā habere poterit pp affinitate̅ superueniētem: q̄ soluit sponsalia ð futuro ut. s. de eo q cog. ꝯsan. vxo. sue. veniēs. i. ⁊ c. ex lr̄is. scdam habere non poterit q: publice honestatis iusticia illum ꝯtum impedit ⁊ dirimit: ut. s. rn̄. proxi.

q Derogatur. no. ꝙ lȝ supueniēs affinitas dissoluat sponsalia de futuro: superueniēs tn̄ iusticia publice honestatis ipsa non dissoluit: ⁊ merito: scda. n. sponsalia tolluntur per publice honestatis iusticiam ex primis inductam: non ergo ex secūdis pōt esse honestas que tollat primam: ⁊ est. si. lvij. di. si quis.

exequat̄ irregularis non efficit̄ licet penam sanguis inferat. h. d. Do.

E Piscopus seu quicunqȝ ali⁹ prelatus vel clericus iurisditionem obtinens tpalem: si homicidio aut alio maleficio ab aliquibus in iurisditione sua commisso balliuo suo aut alij cuicunqȝ iniungat: ut super hoc[a] veritate̅ ingrens iusticie debituȝ exequatur: irregularis censeri non dƀet: quamuis ipse balliuus uel alius contra malefactores ad penam sanguinis pcesserit iusticia[b] mediante. Nam licet clericis causas sanguinis agitare non liceat[c]: eas tamen cuȝ iurisditioneȝ obtinent tpalem debent ⁊ possunt[d] metu irregularitatis cessante alijs delegare.

Incipit liber quartus.

Rica De sponsalibus ⁊ mr̄imonijs.

Bonifacius octauus.

Spōsalia pura ⁊ certa ex consensu valida lȝ alīs nullaȝ inducant publicam honestateȝ q̄ hȝ dirimere sequentia sponsalia sed nō pcedētia: quaȝ publicaȝ honestatem non inducunt sponsalia conditionalia ante euentum. h. d. Io. an.

E X sponsalibus puris[e] et certis[f] etiaȝ si cōsanguinitatis[g] affinitatis[h] frigiditatis[i] religionis[k] aut alia[l] quauis ratione sint nulla: dummodo non sint nulla ex defectu consensus[m] oritur efficax ad impediendum ⁊ dirimendum sequentia sponsalia vel matrimonia: non aūt ad precedentia dissoluendum[n] impedimentum iusticie publice honestatis[o]. Quare ille q sponsalia pure ac determinate cum aliqua muliere cōtraxit: ⁊ postmodum cuȝ secunda p̄oris consanguinea ide̅[p] facit: ex priorum sponsalioꝝ vigore quibus p publice honestatis iusticiam ex scdis sponsalibus subsecutam minime derogatur[q] ad mr̄imonium ꝯtrahendum cum prima remanet obligatus[r]. Ille[s] vero qui sponsalia cum aliqua muliere sub cōditione cōtraxerit si postmodum ante[t] conditionis euētum cum alia prioris cōsanguinea p verba contraxerit de presenti[u]: cum secunda remanere debebit cum ex sponsalibus conditionalibus ante conditionem[x] extantem: sicuti ex cōsensum non habentibus ⁊ in certis nulla publice honestatis iusticia oriatur.

Rubrica de desponsatiōe ipuberuȝ.

Bonifacius octauus.

Sponsalia amboruȝ ifantium uel alterius tn̄ per superueniētiam maioris etatis nō validātur nec publicam honestateȝ iducunt: nisi fuerint ratificata tacite vel expresse. h. d. vsqȝ ad. §. idem quoqȝ. Do.

S I infantes[y] adinuiceȝ uel vnus maior septennio[z] ⁊ alter minor sponsalia contraxerint: ipsi vel parētes pro eis[⁊]: nisi p cohabitatiōeȝ corū mutuam: seu alias verbo[ꝯ] uel facto[ꝝ] ipsorū liqdo appareat eosde̅ in eadeȝ voluntate factos maiores septēnio pdurare: sponsalia huiusmodi: que ab initio nulla erāt: per lapsum dicti tēporis minime conualescunt[a]: ⁊ ideo cuȝ sint nulla rōe

r Obligatus. nisi cū alia nō ipsius ꝯsanguīea ꝯheret p vba de pn̄ti. s. e. si inter: vel supueniret aliqđ de his impedimētis q̄ dixi ī sūmula circa pn̄.

s Ille vero. reprobat opi. Inno. no. de spon. duoꝝ. c. i. vbi dicebat ꝙ p sponsalia sub conditione ꝯta inducitur publice honestatis iusticia: host. contra. s. e. ad audientiā. Io. an.

t Añ. secus si post. q: tunc non deesset consensus. sed eēt perinde ac si a principio pure contraxisset.

u Presenti. qd si ꝯtrahit p verba ð futuro: nūquid soluta sunt pria spōsalia cōditionalia: credo ꝙ sic: si enim prima spōsalia inducunt publice honestatis iusticiaȝ: per iusticiaȝ publice honestatis superueniēte̅ ex secundis non soluuntur. ut. j. pri. rn̄. sed si p pmā nō iducit̄ iusticia: puta ꝙ p iusticiam superueniēte̅ ex scdis hn̄ soluant̄ pma lȝ in veritate pma spōsalia dicēda nō sint ex quo cōsensus defecerat ut hic sic enim est in alijs ipedimētis. s. de eo. q cog. ꝯsan. vxo. sue. veniēs ex si. vn̄ si post scdȝ ꝯtum superueniat cōditio. dico ꝙ primuȝ mr̄imonium ꝯsumat̄ nō pōt: publica enim honestas nō insurgit a die ꝯtus: sed a die cōditōis. ⁊ iō publica honestas que puenit ꝯditione̅ hȝ matrimonium impedire ⁊ dirimere: ut. s. i. rn̄. cū per hoc reddat̄ habilis prime. ð iureiu. quemadmodum.

x Conditionem. h vera itelligas nisi interueniat carnalis copula: q: tūc recedit̄ a ꝯditōe: de ꝯdi. ap. de illis. ⁊ sic esset ibi ꝯsensus ⁊ mr̄imonium: vn̄ tū pp affinitate̅ tū pp iusticiā nō teneret matrimoniū postea cū ꝯsanguinea ꝯtum. ⁊ intellige de iusticia honesta: non de tali q̄ habeat p nō adiecta. s. de cōdi. ap. c. vlti. q: illa induceret publicā honestateȝ ac si pure ꝯta fuissent: ⁊ no. Post. s. e. ad audientiam. ꝙ si qs sub tali cōditione ꝯhat cū aliqua: pmitto ꝙ te ducā in vxore̅ si deo ⁊ ecclesie placuerit: postea cōpto ipedimēto: ⁊ solutis spōsalibus ꝯhat cū consanguinea illius tenet ꝯtus: ⁊ lȝ h cōditio itelligat̄ et si nō apponat̄: tn̄ qn̄ non exprimitur consensus purus remanet: ꝯditiones. n. tacite nō faciunt obligatione̅ ꝯditionale̅. ff. de condi. ⁊ demō. l. cōditiones extrinsec⁹. ⁊ no. de iureiu. quēadmodū. tacitū tn̄ si exp̄mat̄ facit re̅ cōditionale̅. ff. de le. i. si ita legatū. §. i. vbi conditio si volet posita ī psona legatarij facit conditionale legatū: expssa nocent: q̄ non expssa non nocent. ff. de reg. iur. expressa.

Si infantes. Sunt tres ptes. pma tractat de spōsalib⁹ ꝯtis p infantes ambos vel alteꝝ. Scda ibi: idem quoqȝ. ꝯto p impubes. Tertia ibi: porro de spōsalib⁹ cōtractis p parētes p filijs. ⁊ h sufficiat p diuisione ⁊ ī sūmario q: sūmādo nō pōt breuius recitari h. io.

y Infantes. hi spōsalia ꝯhere nō pn̄t cum etas illa qđ videat ignorēt. C. de fal. mo. l. i. ad hoc. s. e. li. de te̅. or. null⁹. C. de iur. deli. si infanti.

z Septēnio. no. ꝙ lȝ quo ad pubertate̅ sit in sexu dr̄ia in numero annorū. s. eo. puberes. ⁊ c. cōtinebat̄. quo ad ifantiā secus. q: vterqȝ ifans minor septennio: ut hic. ⁊. s. e. litteras. ⁊ c. accessit.

⁊ Eis. ignorātib⁹: vel scīentib⁹ nō curo. h alr in maiorib⁹: ut. j. §. porro

ꝯ Verbo. q: post septenniū ad inuice̅ vocāt se sponsos.

ꝝ Vel facto. ut q: post septēnium secum iacet: uel eā osculatur ut spōsam vel his silibus. ⁊ sic non refert an qd fiat verbo vel facto. de ap. dilecti. ⁊ c. ut nostrum. ⁊ ad hoc concor. de resti. spo. ex parte.

a Cōualescūt. j. de reg. iur. nō firmat̄. ⁊ intellige per hoc. c. solutionem quā dixi. j. de reg. iur. nō firmat̄. eo. li. s. ꝙ solo tpis tractu non firmatur qđ a pncipio nō valebat. sed nouo subsequēti ꝯsensu. interdum tacite: in